

Ankenævnets sagsnr. 2013-1074 - Klage over pris for selskab.

Klager oplyste, at klager i marts 2013 henvendte sig til indklagede med henblik på afholdelse af en fødselsdagsbrunch lørdag den 26. maj 2013 hos indklagede.

Klager oplyste telefonisk over Ankenævnets sekretariat, at klager først henvendte sig telefonisk til indklagede og senere (klager husker ikke hvilken dato) var til et møde hos indklagede, hvor man med en ansat hos indklagede drøftede de forskellige muligheder for afvikling af arrangementet, herunder drøftede forskellige priser.

Klager mente, at klager ved ovennævnte møde blev præsenteret for 3 forskellige brunchmenuer til priser på hhv. kr. 125,-, kr. 175,- og kr. 225,- pr. person. Den dyreste af menuerne indeholdt bl.a. champagne. Klager og indklagedes repræsentant blev herefter enige om en fast pris pr. person, som lå under den dyreste af de nævnte menu-priser, og indklagede tilbød – på trods af den billigere pris – at klagers selskab også kunne få champagne. Klager huskede ikke, hvilken pris der nøjagtigt blev aftalt.

Klager anførte, at klager ikke, som anført af indklagede, fik tilsendt en skriftlig ordrebekræftelse.

Klager holdt herefter brunchselskabet hos indklagede den 26. maj 2013.

Da klager skulle forlade stedet blev klager præsenteret for en afregning på i alt kr. 3.075,-, som klager betalte på stedet. Af denne fremgik en kuvertpris for 21 voksne á kr. 125,-, og for 2 børn á kr. 250,-. Derudover fremgik der et "Arrangement havestue, dag", som ikke var prissat.

Efterfølgende fik klager eftersendt en faktura for drikkevarer forbrugt på dagen. Denne lød på kr. 1.518,-. Klager har også betalt dette beløb.

Cirka medio oktober modtog klager en rykkerfaktura som lød på lokaleleje den 26. maj 2013. beløbet var her på kr. 3.150, opgjort som 21 voksne á kr. 150.

Klager kontaktede den 14. oktober 2013 indklagede pr e-mail og anførte i denne mail, at klager aldrig havde aftalt med indklagede, at der skulle betales særskilt for lokaleleje, og at der på fakturaen, som klager modtog på dagen stod "Arrangement havestue, dag", prissat til kr. 0. Klager anførte yderligere, at klager ikke tidligere i forløbet var blevet præsenteret for en særskilt faktura på lokaleleje, og at klager først med rykkeren var blevet gjort opmærksom på klagers krav på dette beløb.

Klager har overført indklagede anført, at da der efter klagers opfattelse ikke som led i aftalen blev indgået aftale om særskilt betaling for lokaleleje, ville klager ikke betale dette beløb. Klager anmodede indklagede om at modtage en kreditnota på beløbet.

Klager kunne ikke vedkende sig det af indklagede anførte om, at klager skulle være i ond tro, da klager aldrig, hverken i forbindelse med arrangementet den 26. maj 2013 eller ved tidligere arrangementer afholdt hos indklagede, var blevet præsenteret for en særskilt faktura vedrørende lokaleleje.

Klager anførte afslutningsvis, at klager havde betalt de regninger, som klager var blevet præsenteret for, og at klager ikke vil betale en særskilt faktura vedrørende lokaleleje, som ikke var aftalt, og som først dukkede op 6 mdr. efter arrangementets afholdelse.

Klager fremsatte krav om at modtage en kreditnota på kr. 3.150.

Indklagede oplyste, at klager den 27. marts 2013 rettede henvendelse til indklagede med henblik på at afholde et arrangement hos indklagede. Indklagede oprettede herefter en ordre med nummer 71650 og indklagedes receptionist udarbejdede et tilbud til klager. Indklagede vedlagde en kopi af dette tilbud. Indklagede anførte yderligere, at tilbuddets priser svarede til den prisliste, som var tilgængelig på indklagedes hjemmeside. Indklagede vedlagde en kopi af denne prisliste.

Ifølge indklagede accepterede klager tilbuddet og meddelte dette til indklagedes receptionist, som den 17. april 2013 meddelte dette til indklagede. Der blev ifølge indklagede ikke ydet nogen rabat på den aftalte pris. Indklagede udarbejdede herefter en endelig reservationsaftale til klager, og indklagede tilbageleverede denne reservationsaftale til receptionisten. Hvorvidt klager faktisk modtog den udfærdigede reservationsaftale var indklagede ikke klar over, men mener heller ikke, at dette havde betydning, da der alene blev faktureret i henhold til tilbuddet og gældende prisliste. Indklagede fandt heller ikke, at det havde betydning, hvorvidt ordrebekræftelsen blev underskrevet, da arrangementet faktisk blev gennemført.

Indklagede anførte, at der var tale om 2 leverancer. Én leverance vedrørende mad og drikke fra køkken/restauranten og en anden ydelse vedrørende lokaleleje, som indklagede leverede. Det var ikke muligt for restauranten at udleje lokaler, da restauranten ikke rådede over disse.

Ifølge indklagede betalte klager, udover drikkevarer, for 21 voksne á kr. 125 samt for 2 børn af kr. 250,-, i alt kr. 3.075,-, klager manglede således at betale lokaleleje for 21 voksne á kr. 150,-, i alt kr. 3.150,-.

Indklagede anførte, at det ikke var sandt, når klager hævdede, at klager for tidligere arrangementer hos indklagede ikke havde betalt for lokaleleje. Den eneste forskel var, at ved afholdelsen af tidligere arrangementer blev beløbet for lokaleleje ikke opkrævet ved særskilt faktura.

Indklagede fandt, at det faktum, at restauranten alene opkrævede kr. 125,- for maden pr. voksen, viste, at klager skulle betale kr. 150 pr. voksen. Det er indklagedes opfattelse, at klager var i ond tro, og at klager forsøgte at snyde sig fra at betale ved at anføre, at klager ikke var klar over, at den samlede leverance blev delt i to fakturaer.

Det er indklagedes opfattelse, at, da klager selv i den til Ankenævnet indgivne klage i pkt. 5, har anført "brunchmenuer, herved også har tilkendegivet, at han modtog indklagedes menu, hvoraf det fremgik, at prisen pr. voksen var kr. 275,-, hvilket svarede til det fakturerede pr. voksen på hhv. kr. 125,- og kr. 150,-.

Indklagede anførte, at det var "tåbeligt", når klager påstod, at voksne skulle betale kr. 125,- og børn kr. 250,-. Indklagede afholdt i 2008 et arrangement, hvor han betalte kr. 4.463,- i lokaleleje svarende til kr. 279 pr. voksen. Den samlede pris var her med mad var på kr. 525,- pr. voksen. Dette underbyggede efter indklagedes opfattelse, at klager måtte være i ond tro, når han var af den opfattelse, at klager ved arrangementet den 26. maj 2013, 5 år senere, skulle kunne få mad til kr. 125,- pr. voksen. Indklagede vedlagde en kopi af den pågældende faktura fra 2008.

Indklagede anførte yderligere, at det fremgik af indklagedes handelsbetingelser, som klager kendte fra tidligere arrangementer, at der skulle betales ved afrejse. Klager forlod ifølge indklagede stedet uden at betale (hele) regningen. Den ubetalte faktura på kr. 3.150,- lå klar i receptionen på dagen, men klager forlod stedet med en bemærkning om, at han ville sende pengene.

Indklagede var af den opfattelse, at det ikke var korrekt, når klager anførte, at han først fik kendskab til fakturabeløbet vedr. lokaleleje, da han modtog en rykker herpå fra indklagede, hvilket heller ikke havde betydning for fakturaens betaling.

Indklagede anførte, at det ikke havde nogen betydning, hvorvidt et hotel angav den samlede pris for lokaler og mad eller om kunden (klager) var opmærksom på, at der var tale om to forskellige leverancer. Opdelingen i to leverancer for hhv. mad og lokaleleje følger, ifølge indklagede, af EU's momsdirektiv. Indklagede vedlagde en kopi heraf.

Ifølge indklagede blev der udstedt faktura for lokalelejen samme dag som arrangementet blev gennemført, og indklagede fandt ikke grund til, at indklagede skulle redegøre for, hvad der var sket i perioden op til, at klager modtog en rykker for betaling af lokaleleje, da kravet ikke var forældet.

Indklagede havde til støtte for sine synspunkter vedlagt kopi af en prisliste fra en konkurrerende virksomhed, hvoraf det fremgik, at den billigste lokaleleje ved et tilsvarende frokostarrangement som det af indklagede afholdte var på kr. 250,- pr. person.

Indklagede fremsatte krav om, at klager skulle betale den udstedte faktura på kr. 3.150,- for lokaleleje i forbindelse med det afholdte bruncharrangement den 26. maj 2013.

Nævnet fandt, at indklagede i mailkorrespondancen og i sit svar til Ankenævnet havde anført, at indklagede i forbindelse med aftalens indgåelse sendte et tilbud, som klager accepterede, hvorefter indklagede, sendte en skriftlig ordrebekræftelse til klager. Af ordrebekræftelsen fremgik, at der ville ske særskilt fakturering af den i denne sag omstridte lokaleleje på kr. 3.150,-.

Klager erindrede ikke, at have modtaget hverken et skriftligt tilbud eller en skriftlig ordrebekræftelse. I forbindelse med den efterfølgende e-mail korrespondance mellem klager og indklagede vedhæftede indklagede som bilag i et svar til klager en kopi af den omtalte ordrebekræftelse.

Kopien af ordrebekræftelsen er dateret den 29. april 2013.

I det svar som indklagede sendte til Ankenævnet, var vedlagt kopi af tilbud og ordrebekræftelse. Kopien af ordrebekræftelsen var her dateret den 17. april 2013 og kopien af tilbuddet var dateret den 8. maj 2013.

Ankenævnet fandt det påfaldende, at tilbuddet var dateret senere end de to ordrebekræftelser, og Nævnet fandt i det hele, at aftalegrundlaget var særdeles uklart.

Som udgangspunkt påhviler det indklagede, som professionel erhvervsdrivende, at sikre, at aftalegrundlaget er dokumenteret og har den fornødne klarhed, herunder den fornødne klarhed om, hvad der indgår i den pris, som forbrugeren skal betale.

Ankenævnet fandt, at indklagede i denne sag ikke sikrede, at der forelå et klart og dokumenteret aftalegrundlag. Da indklagede var den nærmeste til at bære risikoen for den opståede misforståelse, gav Ankenævnet klager medhold i dennes klage.

Nævnet træffer herefter følgende

ankenævnet

for hotel, restaurant og turisme

Afgørelse af 20. februar 2014